

Den födelsedagen glömmar jag inte.

Jag gör inte anspråk på att ha gjort den längsta tågresan. Inte heller en märkvärdig resa på något annat sätt. Jag var inte ute för att sätta något slags rekord eller tillbringa så mycket tid som möjligt på tåg. En gammal ide jag hade var att resa med tåg runt våra största sjöar här i Mellansverige.

Studier i tidtabellen några dagar gav beskedet att jag fick inskränka mig till att runda två eller högst tre sjöar.

Jag bestämde mig för att åka runt Mälaren, Hjälmaren och Vänern. Resan gick från Märsta. Jag utnyttjade inte ens hela dygnet. Bytte tåg sju gånger, oftast bara med några minuter till godo, med undantag för ett tvåtimmars uppehåll för att sträcka på benen och äta lunch i Lidköping.

Olika tåg alltifrån uppsalapendeln, intercity-tåg, lokdragna persontåg, paprikatåget och nya Italienska motorvagnen. Olika typer av stationer från Stockholm Central, Hallsberg, Kil och Öxnered. Alla tågbyten gick smärtfritt trots att det hängde på minuter ibland.

Omväxlande miljöer, storstad till landsbygd. Hallsbergs imponerande bangård, Kils lantliga järnvägsknut, Öxnereds ovanliga spårssystem och plattform ner till småstationerna efter Kinnekullebanan. Ansiktsuttrycket hos konduktörerna när de såg biljetten, som föresten så ut som en schweizerost efter alla klipp. Uttrycket personalen fick i ansiktet när jag lämnade in mitt önskemål, för säkerhets skull några veckor innan resan, på Märsta station. Kommentarer från SJ-personalen.

En resa att minnas och vänta på nästa tillfälle SJ tänker bjuda. Inte en minuts försening på sju tågbyten inom en tolv (?) timmars period.

Lars Holmqvist